

Monolog

Jednego szerego
(scena u Kieyewic przy ulicy feryj pod №14, na pier-
wym miejscu z tyłu.)

farmaceuta, mandator, dół zęba gótem!
Jakie zmiernym toczy szeregście kotawrotem!
Jezemnie stusiej jędem, aś dół mizerna!
Zmizytem się do roli szerega Morgasterra
Wyautem z czei i wiary, postredatem minie
Jezemnie wyszuty oberazyt sumienie
Stargatem wszelkie węty przycyżni i rodu
Koz datem na partę i bōitwa i głodu!
Cōrka gdiestem we świecie mōdosi swę marny
A syne zół się bōie gorzej jra traktuj
Jaki podobno mych z bōodni przycyżni miary
Właż wyszuty aś do dra tō jōiturna cze.

(po stugiam milerania przycyżni się w zwiōciele)
Lecz nasz bōnie w tō rozpac wżak wygłōdem zdrowo!
Jazemnie mi gwiōda szeregście zōblysi na nowo!
Wżak w orod mierzera tutejzycy wywam wżak tōie,
Wtōrō mi Wyzykowicki nawet pozardrośi,
Czyż jōkōtne jiszewstwo niejest tutej w modnie?
Przy tōwle najtawiej bywa w metny wodnie,
A ta jōtne zametu kōtarsu i wżak,
Tawidym kōrtiem jūz trudno dōjśi to czei i o taw
Nieszaj oni przycyżni swę mydłane bōitki
A ty Panie Ernesie ostrōżnie a zmiōtki!
A Kōj wybrae bōmirtwa, ty bōi jōiōdōtkiem
J kō wie, bō ta godnōbi zōjst zmierna i tōitka
Czyli kiedy niezajmiesz jōg o tawierka?

A wtedy jako przystąpił smutna i wypaniata,
Przedem jak przed królem grzmięć bednie darta,
Przedem przystąpiła ugra, swe klama,
Mnie nawet wrogi moją wrogi, za gęsa!
Jaki tyś jak męziatki, goniarki i wdawy,
Skąd się sobie na ucho, oto burmistrz nowy
Jakże tu nowe godności jert jemu do twary?
Tamieć, w tenas glory szostwy potwary.
J jakże wiecześnie, rozkosz gomszery, siś nad temi,
Co się na mnie targali, symy szostwemi.

(Przebiegłe milczenie)

Zwode mierznie! a tu rzezywistoci naga
Szpory we mnie ratopia - swym biczem miś omaga,
Albo to ~~to~~ dawno jak mnie i konnocy męziatki
Niesie miotle wygrata obruskoj matki!
Albo to dawno jak mnie o wstydzie i zgrozo!
Niesroze sprawiedliwosci ukarata kocz
Kocz, żeby wchretem zerkata w. Przewoie,
Przed roham odriadywai murietem we Luwoie!
A ileż mi to rary w żywe oczy glesare,
Jle rary sromotnie, za drawi wypraszare!
Kochabie rak strate, życie koczow swój ocacie
J nieszkofaj otury w łob sobie, wypacie.

(za bępa obrędk, odwodai kucz - duma - go chwiei)

See coś natem szostwa moją koczow narowcie,
Życi goczow saurze mi to, żyć wiec moją brawcie!